

a. e. t a l a i a

AGOST-SETEMBRE DE 1976

circular per als socis

181

182

ESCUELA DE CHOFERES

BEUMALA

VILANOVA I LA GELTRU

Avda. Balmes, 7 ent., 1.^a

Teléfono 893 30 93

**GALERIES
OLARIA**

JOGUINES DE TOTA MENA

VENDA I LLOGUER DE TENDES DE CAMPING

Articles per al camp i la platja

Plaça Carros, 5 i 9 - Telèfon 893 04 70 - Vilanova i la Geltrú

agrupació excursionista talaia

FEDERATS A

federación catalana de montaña

federación catalana de esquí

comité de exploraciones subterráneas de cataluña

asociación española de camping y caravana

Carrer Comerç, 4 - Tel. 893 12 57 - Vilanova i la Geltrú - Parellades, 62 (Patronat A. C.) Sitges

---

XVII RALLY D'ALTA MUNTANYA

Engueny, el tradicional Rally d'alta muntanya, al qual any darrera any participen equips de la nostra entitat, s'ha efectuat els dies 3, 4 i 5 d'agost, força més endinsat l'estiu que en altres ocasions. La causa d'aquest retard ha estat que el CEC, centre organitzador de la prova, celebra el seu Centenari i per aquest motiu ha organitzat el XXXV Campament Nacional d'Alta Muntanya i l'ha fet coincidir amb el Rally, a fi de donar a conèixer als companys muntanyencs de la resta de l'Estat Espanyol aquesta prova que tan profundament ha arrelat a casa nostra.

Com que el Rally s'ha realitzat durant la primera quinzena d'agost (molta gent està de vacances) i en dies laborables, ha estat, al meu veure, la causa de la poca assistència, sobretot d'equips catalans. Aquests són també possiblement els motius del perquè de la nostra entitat sols hi participessin tres equips.

El campament-base del qual sortírem i tornàrem als tres dies del Rally estava situat a la vall de Ruda, a la capçalera de la Vall d'Aran. Hi deixàvem els nostres pocs però bons acompanyants: en Jofre, en Jordi, M.ª Neus i Montse, els quals van preparant durant la nostra absència el brou amb pastanaga, porro, etc., per quan nosaltres, els participants, arribem morts i fatigats, però a la vegada animats per sortir l'endemà.

Com ja he dit abans, de Vilanova corríem tres equips, pocs però ens sentíem forts, i per això tots tres sortírem el primer dia cap a la conquesta de la medalla d'or; però aviat les coses no anaren com nosaltres volíem i un dels equips, degut al fet que un dels membres va agafar febre, va haver de retirar-se.

Els altres dos, amb molta moral, assolírem els tres cims puntuables d'aquell dia: Los Puis del Gerber (2.749 m.), el Basseiro (2.903) i el Gran Tuc de Saboredó (2830 m.), tornant cap al campament per una infernal pista que encara que sabíem que ens faria malbé els genolls i els peus la féiem depressa amb la il·lusió d'arribar al campament a descansar.

Aquest dia els equips participants vam demostrar que ens orientàvem millor que els controls. Aquests es despistaren de vall, en arribar a l'Estany Major de Saboredó i ens esperaven als cims del segon dia. Lògicament es van es-

perar 24 hores per tal que nosaltres hi féssim cap. També entre els equips hi va haver confusions entre el Bassiero occidental i l'oriental, i, aproximadament a les onze del matí, hi havia equips en els dos cims discutint quin d'ells era el puntuable; per sort no esclatà una batalla de cim a cim perquè des de mig pedriscall el control, que llavors justament pujava, va dir que tots dos servien.

El segon dia ens despertà de nou els clans d'en Nosas "Bon dia, Rally", "Buenos días, Rally", i depressa, perquè el nostre equip era dels primers de sortir, ens vestírem i escalfàrem un xic de llet a fi de posar quelcom calent a l'estómac i ja ens teniu pista amunt (la mateixa del dia abans), però aquell dia, arribant a l'estany Major de Saboredo decantàrem per la dreta, bordejant l'estany de Saboredo de Dalt i cap al Port de Ratera, ja que el Tuc de Ratera (2.858 m.) era el nostre primer objectiu. Després d'una fortíssima pujada i abans que obrissin el control ja érem dalt, admirant els cercles de Colomers (que compta amb 48 llacs) i el de Saboredo (amb 27 llacs). També véiem la regió d'Amitges i allargant encara més la vista, les comarques de Pallars i Aran. Per nosaltres, ens hauríem estat allà més estona, però ens quedaven encara dos cims i per això quan arribà l'altre equip de la Talaia, decidírem continuar junts cap al Gran Tuc de Colomers (2.932 m.). També hi arribàrem pocs minuts abans d'obrir control. Allà hi descansàrem una bona estona tot vigilant la Maledeta, amb les seves geleres, que tant trobarem a faltar en aquest Rally. Amb els dits de la mà es poden comptar les pales de neu que travessarem. Després, i una mica més lents, perquè començàvem a notar el cansament, ens encaminàrem cap al darrer cim a pujar: el Bergús o Desengany (2.843 m.). Sense pressa perquè ens sobrava força temps, emprenguérem la tornada cap al campament.

Aquest dia, en caure la tarda, ens vam animar a fer uns quants castells. Volíem fer la competència als Bordegassos, però ens mancava gent. Hi va haver un canari, fill de catalans, que, tot emocionat per entrar a formar part d'un castell, ens ajuda a fer el tres de tres, però com sempre, hi falta un enxaneta que el coronés. També vam aixecar per sota un pilar de tres. Després d'aquest dur esforç i sopar una miqueta ens quedarem dormits com a troncs.

El tercer dia ens van cridar una hora més tard del previst. Els organitzadors deien que ja hi havia temps de fer el recorregut. Certament així era, encara que no et podies entretenir massa. Va ésser el dia en què el temps era tallat més just. Tot sortint del campament ja ens feren salvar un desnivell força dret, com a mínim 500 metres, i arribar a un control que havia d'estar a Locampo Nord, però encara a hores d'ara no sabem a quina cota estava. D'allà vam baixar 600 metres fins al port de la Bonaigua on férem una petita queixalada als ganyips mentre en Pere treia el seu entrepà discutint-se amb en Sabrià que volia anar depressa. D'allà, fent de nou el "cor fort i amunt", pujàrem fins al Tuc de la Llança (2.656 m.) i de nou al campament. Aquest cop sí que la baixada va ésser ràpida. Ens era igual ja cansar-nos. Tots cantàvem "Lai-là, Lai-là, a casa a descansar...", contents com els nans de la Blancaneus. Havíem aconseguit el que ens proposàrem.

Els components de l'equip que van fer medalla d'or són:

N.º 9 Joan Ramon Sabrià, Pere Corominas i Assumpta Baig.

N.º 25 Lluís Gil i Daviu, Anton Llorba i Antoni Campillo.

El tercer equip que hi participà:

N.º 24 Salvador Baig, Xavier Cruells i Miquel Angel Ibañez.

ASSUMPTA

XXVI Campament General de Catalunya

Al bonic indret de Sadernes, a quatre passes de França, i com a portal de l'Alta Garrotxa, tinguérem el goig d'assistir a una nova edició del Campament General de Catalunya. L'emplaçament, presidit per la carena del Bassegoda, a l'Est, i prop de l'aiguabarreig dels rius Llierca i Oix, al peu de l'església romànica de Santa Cecília de Sadernes, fou l'acollidor recinte que va encabir els centenars d'acampadors que, en comunitari aplec, ens trobarem els dies 5, 6 i 7 de Juny.

Cinc tendes foren les representants de la nostra Talaia davant d'aquella munió d'acampadors d'arreu del país. Però la nostra representació es va fer notar. El diumenge, en Joan Toledano guanyava el Cross que se celebrava al matí. La ballada de sardanes també fou lluada. Hi participàrem tots. A la tarda, mentres érem a l'Assemblea del Comitè de Campaments de la F.C.M., la guaitxa era al Concurs de figures de fang. El dia finalitzava amb un Foc de Camp, curull d'aplaudiments.

L'endemà hi havia programada una excursió al Pic de Bassegoda. De tot el Campament només s'hi presentà el matrimoni Romeu-Toledano. Però el cim s'assolí junt amb el company del C.E.C. que feia de guia. Els que quedàvem de la nostra entitat no volguérem ser menys i ens arribàrem per l'engorjada vall de Sant Aniol fins a l'ermita del mateix nom, on al seu costat s'aixeca una vella edificació que fa de refugi muntanyenc al C. E. de Banyoles.

Aquest mateix dilluns de Pentecosta, a Sant Aniol d'Aguja se celebra un aplec on, des de fa molts anys, es troben amb els catalans de la vessant francesa. Cal dir que a aquest aplec —eminentment popular— tothom hi arriba a peu, car per ambdós costats del Pirineu sols hi menen camins de ferradura, estrets i acinglerats, utilitzats antigament tant pels homes de remença, els francesos que fugien de la Revolució, com pels carlins i els trabucaires.

Nosaltres no ens hi quedàrem massa estona, perquè volíem visitar el saltant d'aigua que tanca la vall i tornar de seguida al Campament. En elogi d'aquesta comarca podem dir sense dubte que és un dels més bonics indrets que havem vist. Quedàrem agradablement sorpresos, sobretot per aquesta meravellosa fondalada de Sant Aniol.

Ja tornats als Campament, sols restava dinar i desparar tendes. Sota un sol que estavellava les pedres, es desmunta el Campament, fugint amb el vehicle a fer cua cap a l'autopista, naturalment no sense abans acomiadar-nos i felicitar els amics del Centre Excursionista de Catalunya que tant d'encert han tingut a escollir aquest lloc i que tan bé han organitzat.

J. B.

President: Lluís Daviu - Dirc. Circular: David Vidal - Secretari: Josep Candela

Campament Local Infantil d'Iniciació a la Muntanya

Com a cloenda del Cicle d'Excursions per a Infants teníem pensat fer un Campament, puix feia ja dos anys que no l'havíem realitzat. I pensat i fet. Però era problemàtic tant per les tendes com pel lloc d'acampada. Encara que ja hi havíem acampat una altra vegada, s'escollí els Graus, més amunt de Viloví del Penedès. Les tendes no tinguérem més remei que llogar-les a Barcelona, amb l'ajuda de les de la Talaia i d'altres particulars.

Apretats com a sardines de llauna, amb un autocar només previst per a vint-i-vuit s'encabiren quaranta-vuit petits i dos monitors. Els altres hi arribaren amb cotxe. Ja arribats al lloc, la font no raja, i la de més avall tampoc. Almenys, per rentar-nos la cara i remullar-nos, el rierol que travessa els Graus ens abastirà. Però, i per beure? Doncs, amb un viatge, amb garrafes, al poble, quedava solucionat.

Ja ens vam escarrassar, però tothom volia parar la tenda al lloc preferit i sense comptar amb els altres. Es va distribuir el lloc, per, a continuació, anar improvisant a cada tenda el remei corresponent. On no faltaven claus, faltaven els vents o sinó no tancava la cremallera. Tots, amb la il·lusió d'ésser els més ràpids a montar-la i poder anar a empipar els del costat que no la tenien muntada. Sense dubte, aquella estona era l'anecdolari del campament. El Foc de Camp també podem qualificarlo com a força interessant, amb espontaneïtat i bastants actuacions. Com és natural, una paròdia televisiva del "Un, dos, tres..." s'emportà la palma. La falta d'experiència en el joc de nit, que se celebrava a continuació, feia que molts dels participants no es trobesin, però, finalment, els va agradar molt. La nit va ésser un veritable batibull. Anaves a una tenda, Calleu!!... Però si no tenim son!, a l'altra... Jo tinc pix! Aquesta nena em dóna patades!! Els de la tenda del costat no callen!! Així mirem el rellotge i eren les tres del matí. La son els reduí, encara que no pas gaire estona. L'aldarull ens va despertar a tres quarts de set. Més de la meitat, eren ja tombant pel Campament. Que desparem les tendes? No home, no, fins a la tarda! Esmorzar i rentar-se la cara va anar a gust del consumidor.

Amb la participació, gairebé total, s'organitzà una Gimkama de disfresses. A cada control s'havien d'afegir una part de la disfressa feta de paper de diari, celo i cordills. El resultat fou sorprenent. Un jurat, compost pels més gànepies, anava donant la seva puntuació, amb un veredicté totalment imparcial. I, com estava previst, va arribar l'hora del bany. En un rierol que no arribava a un metre de fons, però d'una llargada considerable, s'hi anaren remullant, primerament amb precaució però després sense gaires miraments, en una aigua, primer no gaire clara, després térbola i definitivament d'un decidit color xocolata.

I finit el bany només quedava dinar, desparar tendes i els jocs de la tarda. El desparar les tendes va ésser un veritable "tour de force". Ens haguérem de multiplicar per tal que tothom plegués correctament la seva tenda, sense abandonar en el terreny claus, pals, vents i altres endimaris. Però crec que, definitivament, la quitxalla s'adonaren que les tendes havien de quedar ben plegades. I així ho van fer.

La tarda quedava complerta amb les carreres de sacs, estirar corda i la ja clàssica trencada d'olla, amb repartiment de caramels i galetes. Tornaríem a

El meu petit homenatge a l'autor del primer llibre de muntanya vilanoví

Mala cosa és recordar-nos de la gent-senyera quan aquesta abandona aquest món, però voldria que no caigués en l'oblit. Ens ha deixat un vilanoví que era autor —que jo sàpiga— del primer llibre muntanyenc-excursionista, editat a Vilanova. Si bé en Magí Mestres Estradé no tenia el gust de conèixer-lo personalment, sí que sabia qui era. Sabia que havia estat President del Foment Vilanoví, que havia estat el decidit impulsor de les Comparses de Vilanova, i que el seu vilanovisme és dels que fan època, però a mi el que em feia més gràcia era que havia escrit el llibre “De Vilanova al Pic d'Aneto”.

Jo, que el cim de l'Aneto l'he assolit diverses vegades, m'agrada repassar les seves pàgines i recordar el que ens passava a nosaltres, des dels viatges, de vegades asseguts als estreps dels vagons de tren, fins a l'arribada amb el cotxe de línia a Benasc, cercant, a aquella hora, una pallera per poder dormir. Com aquell escamot excursionista, que ens relata el llibre anomenat SERRATS AMUNT, nosaltres havíem passat semblants vicissituds per l'Hospital de Benasc, pel Pla de Campaments o en aquella fita acollidora del refugi de la Renclosa, on la llegendària figura del seu regidor l'Abadies “El León del Aneto”, i que amb el vigorós crit d'Aneto...!! i donant cops de garrot al sostre del pis del refugi ens havia fet llevar a les cinc del matí per iniciar l'ascensió. No cal descriure aquí els coneguts Portillons o el Coll de Corones o el Pas de Mahoma. L'autor ho fa al llibre, amb cronològica precisió, amb una prosa literària agradable i senzilla.

També hem de fer-nos càrrec i situar-nos en el temps. La narració, que si bé és editada el 1951, transcorre durant l'any 1926. Això ens dóna peu a creure que llavors sí que era una veritable aventura, desplaçar-se al Pirineu. Aquell Pirineu, aleshores verge de qualsevol tipus de progrés, on les comunicacions es feien amb dificultats i la gent t'acollia amb la natural hospitalitat dels nadius de la muntanya.

Cal, doncs, als qui em llegiu, recomanar-vos l'interessant lectura d'aquest llibre, encara que possiblement ja no el trobareu, puix es van imprimir un total de 150 exemplars, estampats a mà per en Ricard Vives i Sabaté, i editats per en Joan Rius i Vila. M. Bultó va fer el pròleg del llibre i en Pau Roig l'il·lustrà amb uns estilitzats dibuixos.

Vull retre des d'aquí el meu petit homenatge, no solament a l'escriptor-muntanyenc, sinó a un dels pioners de l'excursionisme vilanoví, el qual, integrat al grup SERRATS AMUNT tenien com a fita conèixer el país, tot assolint les seves muntanyes i trescant pels seus corriols. Del relat del llibre fa ja cinquanta anys. Siguem dignes successors dels qui ens precediren en aquesta nissaga muntanyenca.

JOSEP BLANES

Vilanova, tot cantant, dins d'aquell autocar petitó, però carregat d'alegria i d'il·lusió.

JOSEP BLANES

Cal donar des d'aquí les més expressives gràcies al Sr. Maymó, propietari del terreny d'acampada, i també a la inestimable col·laboració de la Caixa d'Estalvis del Penedès, patrocinant els programes.

PECES URGENTS

neteja des en sis hores

Tomàs, 14 - Tel. 893 06 76

VILANOVA I LA GELTRU

AVUI, DEMA i SEMPRE

MOBLES

MONTAGUT

VILANOVA I LA GELTRU

Cicle d'Excursions per Infants

EXCURSIO A LA JONCOSA DEL MONTMELL

Es pot dir que aquesta era ja la darrera excursió del Cicle d'enguany realitzada el 16 de maig. Però, per les circumstàncies que sigui, hi va venir poca guita. L'excursió era composta per 21 infants i 7 monitors. Amb l'autocar fèrem cap a la Joncosa, capital del municipi del Montmell. Aquesta contrada, amb abundància de fonts, fa que doni lloc al nom del poble, per la quantitat de jonqueres que es produeixen al costat dels minsos rierols. Per una ampla pista es va ascendir cap a la serra del Montmell, arribant a l'església del mateix nom, avui enrunada, però que havia estat la parroquial del terme.

Prop de l'església es troba la Font del Montmell, on s'ompliren les cantimplors per l'esmorzar. Des d'allí, deixant els més petits, ens vam dirigir, primer cap a la capella romànica de Sant Pere, situada a 700 mts. d'altitud, en una petita plataforma enganxada a la muntanya.

Vam agafar un costerut corriol que portarà fins a una enforcadura, on es decidí pujar al Puig de la Creu, de 828 mts. fruit tota la guita d'una magnífica panoràmica. Calmats els esbufecs de la pujada, un reduït grup continuà fins gairebé al cim de la Talaia del Montmell, però es retornà tot seguit, reunint-se de nou a la creu de ciment que presideix el primer cim. La manca d'aigua —només portàvem dues cantimplors— feu tornar avall, però està clar, encara es podia pujar al cim de la Dent del Montmell a 781 m. on queden les runes de l'antic Castell del Montmell. Amb un no res fou pujat, i després de jugar-hi una mica i descansar, ens arriàrem, d'una tirada, fins a l'Església, on ens esperaven els petits i on havíem deixat les motxilles.

El dinar tingué lloc a la Font del Montmell on, tot jugant, es féu hora de tirar avall fins al poble, per pujar a l'autocar que ens havia de retornar a Vilanova.

PORTADA : LINOLIUM DE AMADEU SATORRA

Campament-Aplec de Tardor

DIES 2 - 3 D'OCTUBRE

Ermita de Lurdes

CRISTALES CUELLAR

ESPEJOS, VIDRIOS Y CRISTALES
PLANOS DE TODAS CLASES

VENTANAS **VENTIKLAR**

SAN GERVASIO, 10-TEL. 8932393
VILANOVA I LA GELTRU

Esports TIPLAY

Rambla Vidal, 17 - Tel. 893 43 42

Us oferim tota mena d'equips per a practicar
qualsevol esport

Hockey - Basquetbol - Tennis - Fútbol - Gimnàstica
Alpinisme - Esquí - Camping - Atletisme, etc.

Financiamos toda clase de vehículos

No solamente comprando se obtiene beneficio si no que después no le dejamos desamparado.

ASESORIA JURIDICA - GESTORIA - ORGANIZACION DE EMPRESAS
SEGUROS

Oficina Colaboradora: Asesoría Jurídica y Contable
Calle Jardín, 37-39 - Tel. 893 41 95

CARNICERIA

AURORA

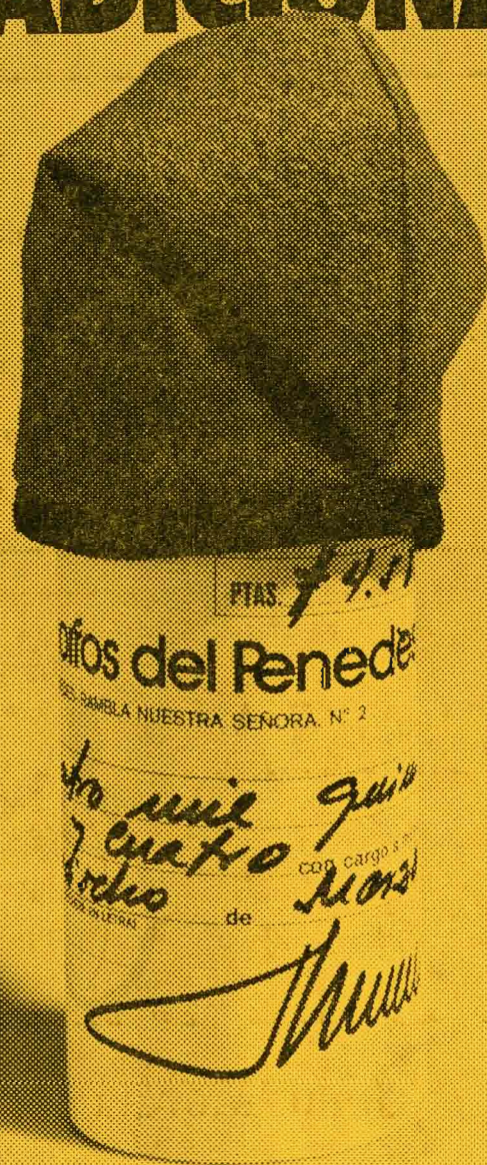
Joan Morata

Mercat Públic, 29-30 - Tel. 893 22 94

Marqués del Duero, 7 - Tel. 893 02 71

COMPTES CORRENTS AGILITAT TRADICIONAL

Caixa d'Estalvis del Penedès

Oficines a Vilanova:

C/. General Yagüe, 8

C/. Aigua, 121

Rbla. Calvo Sotelo, 134